

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **Ł. B.**

skazanego z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 lipca 2022 r.

zażalenia obrońcy

na zarządzenie Przewodniczącej VI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w W.

z dnia 30 marca 2022 r., sygn. akt VI WKK [...],

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i art. 35 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie;

2. stwierdzić brak swojej właściwości w zakresie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia i w tym zakresie sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 października 2021 r., sygn. akt VI Ka [...] Sąd Okręgowy [...] w W. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 20 sierpnia 2019 r., sygn. akt III K [...] skazujący Ł. B. za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony obrońcy skazanego w dniu 30 listopada 2021 r. (k. 20 akt sprawy VI WKK [...]).

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 25 października 2021 r. wniósł obrońca skazanego w dniu 31 grudnia 2021 r. (data nadania w urzędzie pocztowym – koperta k. 34).

Zarządzeniem z dnia 30 marca 2022 r. Przewodnicząca VI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w W., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., odmówiła przyjęcia kasacji, z uwagi na wniesienie jej po terminie.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożyła obecnie obrońca skazanego, formułując w nim zarzut naruszenia art. 429 § 1 k.p.k. poprzez jego zastosowanie i uznanie, iż kasacja została złożona po terminie w sytuacji kiedy ten termin został zachowany.

W uzasadnieniu zażalenia obrońca wskazała, że w dokumencie kasacji w wyniku oczywistej omyłki pisarskiej jako data jej sporządzenia wpisano „31.01.2021 r.”, jednak faktycznie kasacja została sporządzona w terminie, tj. 30 grudnia 2021 r. i tego też dnia przekazana została do wysyłki przez osobę upoważnioną. Autorka zażalenia podniosła, że ze stempla pocztowego widniejącego na kopercie trudno jest w jednoznaczny sposób stwierdzić, że korespondencja została nadana w dniu 31 grudnia 2021 r., jak przyjął Sąd, a nie w dniu 30 grudnia 2021 r. Nadmieniała też, że w związku z tak długim upływem czasu od tej daty, trudno jest jej jednoznacznie zweryfikować poprawność nadania przesyłki, chociaż jest pewna, że ze względu na termin do jej wniesienia, była ona przygotowana i przekazana do wysyłki w dniu 30 grudnia 2021 r.

Konkludując wniosła o zmianę zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie kasacji. Jednocześnie z ostrożności procesowej w przypadku nieuwzględnienia zażalenia, wniosła o przywrócenie terminu do złożenia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Termin do wniesienia kasacji wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem (art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k.).

Jak wskazano wyżej, odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony obrońcy skazanego w dniu 30 listopada 2021 r. Termin do wniesienia kasacji upływał więc w dniu 30 grudnia 2021 r. Obrońca skazanego wnosząc kasację w

dniu 31 grudnia 2021 r. w sposób oczywisty temu terminowi uchybiła. Dlatego słusznie zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniesionej przez nią kasacji.

Trafności tego rozstrzygnięcia w żadnym razie nie podważa też argumentacja skarżącej, która nie znajduje potwierdzenia w materiale zgromadzonym w sprawie. Jak wynika bowiem z poczynionych w sprawie ustaleń, w okresie od 30 listopada 2021 r. do 8 lutego 2022 r. w sprawie VI Ka [...] nie wpłynęła żadna korespondencja od obrońcy skazanego, radcy prawnego J. Z.-C. (por. notatkę urzędową p.o. starszego sekretarza sądowego D. Z. k. 29). W dniu 9 lutego 2022 r. obrońca skazanego przesłała wprawdzie pismo procesowe, do którego załączyła zdjęcie listu (koperty), w którym została przesłana kasacja jako dowód jej wysłania w terminie (dodatkowo załączyła kasację), jednak na zdjęciu tym data stempla pocztowego jest do tego stopnia nieczytelna, że nie może ono stanowić dowodu potwierdzenia przesłania kasacji w terminie. Zresztą sama autorka zażalenia przyznaje, że ze stempla pocztowego widniejącego na kopercie trudno jest w jednoznaczny sposób stwierdzić datę dzienną nadania korespondencji. Podobnie ocenić należy załączony do tego pisma oraz znajdujący się w kopercie (k. 34) dokument kasacji, w którym jako datę jej sporządzenia wpisano „31.01.2021 r.”. Wprawdzie do zażalenia skarżąca złączyła dokument kasacji z poprawioną datą jej sporządzenia (30.12.2021 r.), tłumacząc w uzasadnieniu, że błąd ten był wynikiem oczywistej omyłki pisarskiej, jednak argumentacja ta nie jest przekonująca, gdy zważyć, że tego typu dokumenty z uwagi na ich szczególny charakter i znaczenie terminów ustawowych, powinny być sporządzane przez podmioty profesjonalne z najwyższą starannością. Wątpliwości budzi wreszcie i to, że tak doniosła z punktu widzenia interesów procesowych mandanta czynność jak wniesienie kasacji została zrealizowana bez zachowania z reguły stosowanej przez pełnomocników w takich sytuacjach formy przesłania przesyłki na adres sądu za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

W związku z powyżej naświetlonymi zaszłościami faktycznymi wydaje się, że nie można z góry wykluczyć ewentualnego przywrócenia stronie terminu do wniesienia kasacji. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że zaniedbanie albo niewłaściwe wykonanie obowiązków przez obrońcę nie może szkodzić

oskarżonemu wówczas, gdy ten jako właściwa strona w procesie żadnej winy w niedopełnieniu obowiązków przez obrońcę nie ponosi (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 1973 r., sygn. II KZ 220/73, OSNKW z. 3/1974, poz. 56). Godzi się wprowadzić zasygnalizować, że autorka zażalenia wyraziła stanowisko, iż ewentualne uchybienie terminowi nie było zawinione przez obrońcę, jednak ani do tej okoliczności, ani do samego wniosku o przywrócenie terminu sformułowanego w zażaleniu Sąd Najwyższy nie może się ustosunkowywać jako niewłaściwy do jego rozpoznania (art. 126 § 2 k.p.k.). W związku z tym sprawę w tym zakresie należało przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W. (art. 35 § 1 k.p.k.). Do kwestii tej odniósł się zresztą Przewodnicząca VI-go Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w W. w pkt. 2 swojego zarządzenia z dnia 13 maja 2022 r. (k. 55).

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[as]